

A L'ESCOLA ESCRIU TOTHOM

LOS CEN PALMATAS

LA MADRE TIENE BEBES

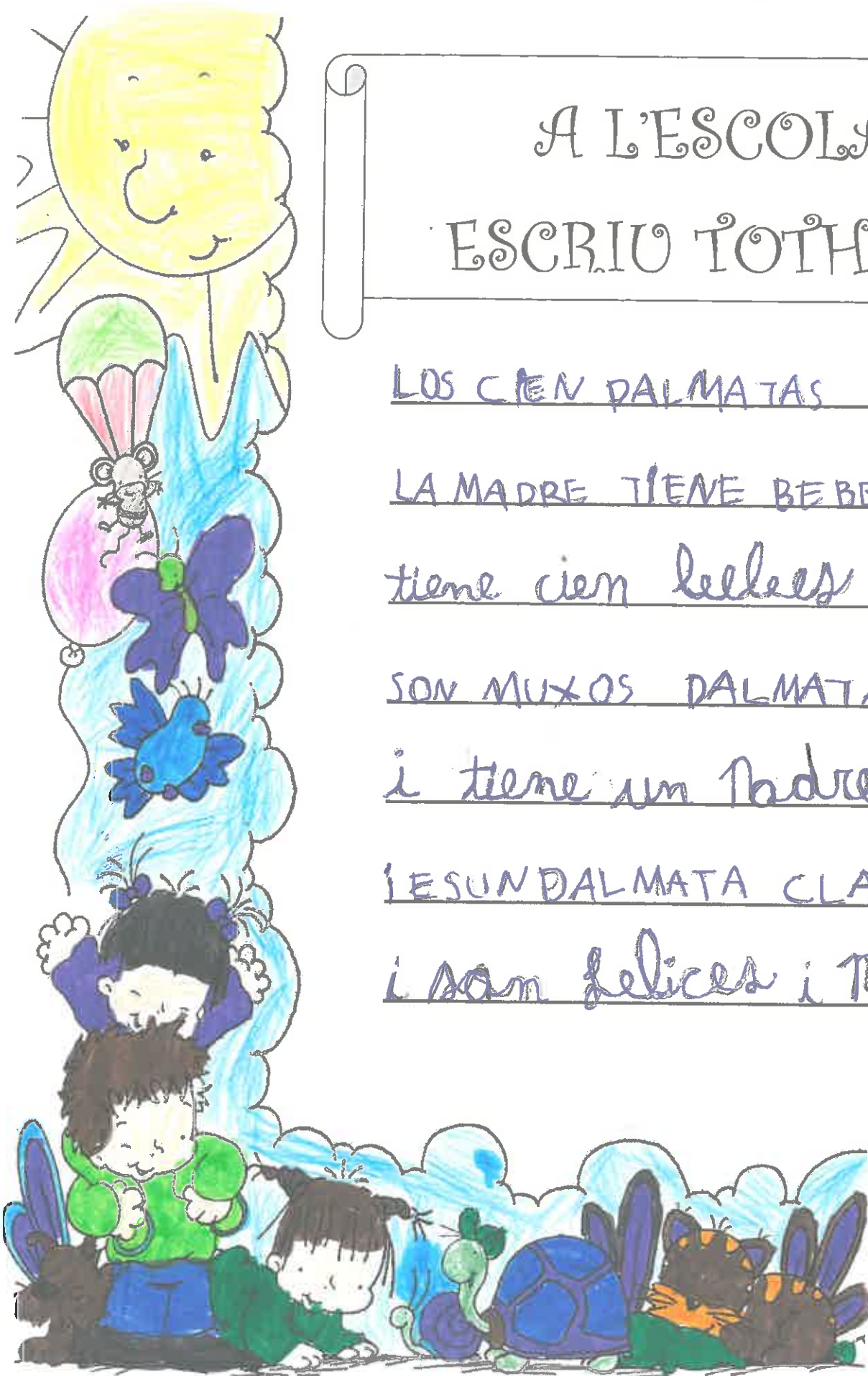
tiene cien bebes

SON MUXOS DALMATAS

i tiene un Padre

¡ES UN DALMATA CLARO

i son felices i perdices

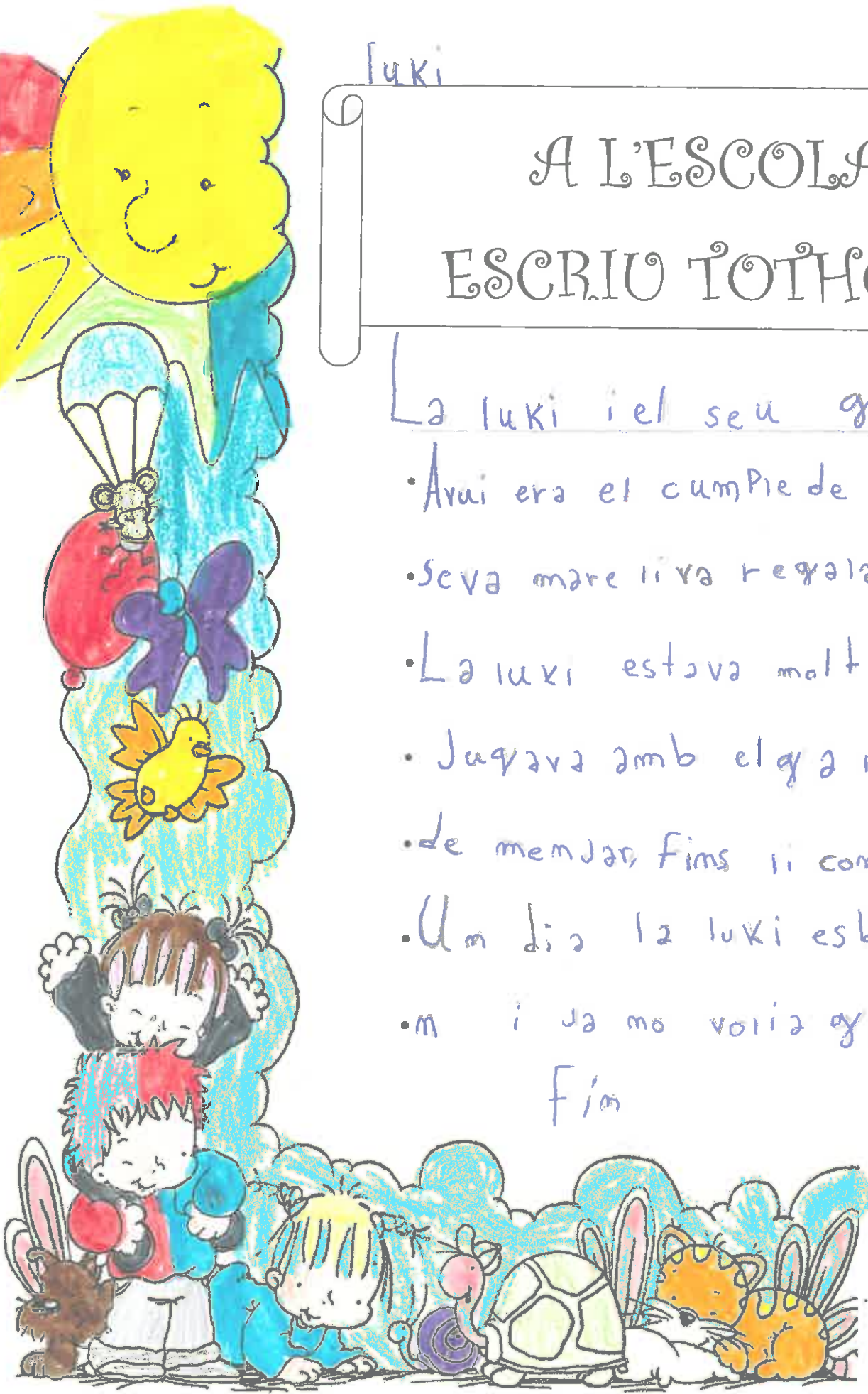
luki

A L'ESCOLA ESCRIU TOT HOM

La luki i el seu gat

- Avui era el cumple de la luki i ja
- seva mare li va regalar un gat.
- La luki estava molt contenta
- Jugava amb el gat i dormia
- de menjar fins i comprava roba.
- Un dia la luki es va fer gran
- m i ja no volia gats.

Fim

A L'ESCOLA

ESCRIU TOT HOM

LA NENA FANTÀSTICA

Hi havia una vegada una nena que li
feien bulling un dia va anar al desert
va veure una caixa mágica que tenia
el poder de fer invisible a la gent.
Es va fer invisible i al cap d'una setmana
va anar a l'escola i va aprendre moltes
coses per exemple que no t'ha d'importar el
que et diuen, que no t'has de rendir que
tens que escapar que no et pensis
lo que no es i lo més important que
lo que més t'ha d'importar es la família.

PEIX DORST

A L'ESCOLA

ESCRIU TOTHOM

EL GATO SMUFI DE CHOCOLATE

Havia una vez una niña que vivía en una ciudad con sus tíos.

Esa niña se llamaba Laura, Laura que al jardín a jugar.

Después de 1 hora se encontró un gato que se había perdido, entonces Laura se lo quedó y le puso Smugi de chocolate, después le puso el collar y se lo quedó.

Una semana después, el gato empezó a hacer ruidos raros, a quejarse, no podía dormir... Laura estaba muy preocupada.

Se dieron cuenta de que estaba enferma, entonces la llevaron al veterinario.

En el veterinario dijeron que no podía vivir más porque era callejera y no podían curar la enfermedad que tenía, se despidieron y murió.

Estaban muy tristes pero al final se compraron otros y vivieron felices.

Heladería Kombi

A L'ESCOLA

ESCRIU TOTHOM

LA GAAN CARRERA

Hi havia una vegada un noi que es deia
Alex i tenia 12 anys i vivia a Barcelona. Aquest
noi era pilot de fòrmula i li agradava molt i
era molt bon pilot.

Un dia van veure l'Alex per telegen, era
el seu director d'equip de les curses i deia
que hi havia una carrera a París contra
el seu major rival: el Ivan. L'Alex va acceptar
i li va dir a la seva mare, el seu pare, el seu germà,
els seus avis i els seus cosins. Finalment el dia
22 d'abril van anar a París a fer la carrera.

La carrera era a les 10:30 i l'Alex i el Ivan estaven
preparats a la línia de sortida i gestava a punt de donar
la sortida al circuit. L'Alex i el Ivan anaven empatats
i es van donar la batalla fins a la passada per la línia de meta
l'Alex va sortir primer! A la carrera hi havia els 2
competidors es van donar la mà i s'entremuntava
celebrant.

per quita 4

**A L'ESCOLA
ESCRIU TOTHOM**

LA BELLARINA

Una nena ballava i ballava
per un caminet mentre caminava.
Un dia es va caure a un pou
mentres es amenyavarem ou.

Un dia ballant pel passeig marítim
es va trobar al seu amic íntim,
de l'escola de ballet
mentre ballava el musical "Patoquet".

Abans d'anar a ballet es prova el vestit
per poder lluir al seu musical preferit,
aquell dia ho va disgregar
perquè ho va ballar amb la nena que es va trobar.

Ell deia que es semblava a Madama
perquè era molt ximxona
i ella deia que notenia la raó
perquè era igual de bonica que un lleó.

Mediterrània

(BASSA EN FECHO (RE=LES))

A L'ESCOLA ESCRIU TOTHOM

Hi havia una rogada un gasset que vivia al carrer. Però un matí es va ficar dins de un mo-
llet d'un senyor que viatjava en tren i es va equivo-
car de lloc i va conèixer a un senyor
es va sentar a sobre i va saltar la chispa de
l'amistat. El senyor li va adoptar i va passar
de des tota carrer a casa.

Cada matí li acompanyava a la estació perquè
el senyor anava a treballar i el gos li recollia
per les tardes. Fins que un dia va morir el senyor.
Però HACHIKO no es rendir i va estar 9 anys a la
estació fins que va morir. Fi

A L'ESCOLA
ESCRIU TOTHOM

MORELLA

Està envoltada
de gent estimada
que em va veure néixer
i també créixer.

Morella és molt animada
sempre està engrescada
amb les seves gestes
i les grans orquestes.

La ciutat enmurallada
de magia està embolcjada.
Morella t'arriba fins al cor
perquè la seva història
mai no mor.

Lona

A L'ESCOLA

ESCRIU TOTHOM

LA PORTA

Era un matí d'estiu, ja havia arribat a Londres. El motiu pel qual estava allà era perquè soc una estudiant d'intercanvi. Ja podia veure la casa on em quedaria un mes. Vaig picar a la porta, em va obrir una dona i tot seguit va dir - Passa, Passa! Em vaig estranyar la senyora no em va dir ni hola, però bé això no era el més estrany. La cosa que era estranya era que la dona ja no hi era i a la casa només hi havia una sala amb una porta. Vaig decidir entrar-hi, però quan vaig entrar desitjava sortir, tot i així volia investigar aquell mon capgirat!!! Un mes després els meus pares no se com, estaven al hospital amb mi però quan vaig recuperar la vista del tot vaig veure que els meus pares

no eren ven bé els meus pares. La meua mare tenia la cara del meu pare i el meu pare la de la meua mare. Això era estrany molt estrany. No estava al meu món, no tenia ningú com a les pelis. Estava sola i volia tornar! Els meus "pares" em van dir que havia estat un mes en coma, tot anava molt ràpid alguns moments i molt a poc a poc. De sobte tot es va tornar lluminós i una porta de colors estava a un costat d'aquella sala, un unicorn va passar dient: - adéu! Jo vaig anar corrent a la porta la vaig obrir i vaig passar amb un salt. De sobte era a la meua habitació. Vaig mirar per la finestra i Sí! sí que era la meua ciutat! Que bé era a casa meua! Però el misteri d'aquell món es va quedar a l'aire...